Een ondergewaardeerd, maar mooi ambt

Belevingsonderzoek onder leden van de Provinciale Staten

BMC
In opdracht van het Interprovinciaal Overleg

Mei 2014

Dit rapport is opgesteld door BMC, onderzoeks- en adviesbureau voor de publieke sector.

drs. Hans Slooijer MSM
dr. Ischa van Straaten
drs. Annelieke van den Heuvel

Projectnummer: 107665
Correspondentienummer: DH-2805-3876

Inhoudsopgave

Samenvatting 1

1. Ter inleiding 3
De kernelementen van de ambtsbeleving van Statenleden 3
Online enquête uitgevoerd 4

2. Verwachtingen en motivaties 5

3. Praktijk 6
De inhoud van het werk 6
Tijdsbesteding en werkdruk 6
Werkzaamheden 6
Werk naast het Statenlidmaatschap 7
Werkdruk 7
Ondersteuning 8
Ondersteuning vanuit de griffie 8
Externe ondersteuning 9
Samenwerking 9

4. Resultaten 11
Het nut en plezier van het ambt 11
Bereikte resultaten 11
Het nut van het ambt 12

5. Beloning 13
Vergoedingen 13
Waardering 14

6. Beschikbare kandidaten 15
Eigen beschikbaarheid 15
Beschikbaarheid van andere kandidaten 15
Aantrekkelijkheid van het ambt 16

7. Conclusies 18

Bijlage 1. Onderzoeksverantwoording en kenmerken van de respondenten 19
Methode van onderzoek 19
Kenmerken en representativiteit van de respondenten 19

Samenvatting

Aanleiding onderzoek

Ter voorbereiding op het overleg van decentrale politieke ambtsdragers met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, heeft het Interprovinciaal Overleg (IPO) besloten een belevingsonderzoek uit te voeren onder alle Statenleden in Nederland.

Representativiteit

Het onderzoek is uitgevoerd in de periode eind april – medio mei 2014 door middel van een online enquête. Deels zijn dezelfde vragen gesteld als in 2004 toen een soortgelijk onderzoek is uitgevoerd. Van de Statenleden hebben er 207 (36%) aan het onderzoek deelgenomen. De respondenten vormen een goede afspiegeling van alle Statenleden.

Motivatie

Er zijn diverse redenen om Statenlid te worden. Maatschappelijke betrokkenheid is voor bijna alle Statenleden een onderdeel van hun motivatie. Andere belangrijke redenen zijn het kunnen uitoefenen van invloed en interesse in politiek en bestuur.

Werkdruk

Een meerderheid van de Statenleden ervaart de aard van de vraagstukken weliswaar als (zeer) plezierig, maar 62% van de Statenleden vindt de werkdruk (te) hoog. Dat komt door het grote aantal dossiers, de onregelmatigheid (piekbelasting) en de hoeveelheid informatie die men moet lezen. Voor ruim een vijfde van de Statenleden is dit (zeer) onplezierig.

Tijdsbesteding

De gemiddelde tijdsbesteding is 20 uur per week, wat nagenoeg overeenkomt met de tijdsbesteding in 2004 (21 uur per week). Ongeveer de helft hiervan betreft werkzaamheden die direct gerelateerd zijn aan bestuurszaken. De andere helft wordt besteed aan activiteiten voor de fractie (of partij), externe contacten en reistijd.

Ondersteuning door de griffie

De meeste Statenleden maken gebruik van een vorm van ondersteuning door de griffie en de helft van hen doet wel eens een beroep op externe experts, die betaald worden uit de fractievergoeding.

Vergoeding

De meeste Statenleden (85%) verrichten naast het statenlidmaatschap betaald werk. Bijna de helft is na aanvaarding van het lidmaatschap minder gaan werken, gemiddeld 9,7 uur per week. Over de statenvergoeding, die geldt als compensatie voor de inkomstenderving, zijn de meeste Statenleden niet te spreken. Dit wordt gewaardeerd met een cijfer 4,7 (op een schaal van 1 tot 10) en is nauwelijks veranderd ten opzichte van 2004, toen het cijfer 4,5 werd gegeven. De onkostenvergoeding krijgt een krappe voldoende (5,8).

Waardering

De immateriële beloning in termen van waardering voor het ambt dat men vervult, wordt wisselend ervaren. De waardering door de eigen politieke partij is redelijk tot goed te noemen. Ook ervaart men enige waardering van de bevolking. De waardering van de regering wordt het minst ervaren, maar liefst 51% van de statenleden ervaart dit in het geheel niet.

Resultaten

Ondanks de werkdruk en de matige vergoeding beleeft 92% van de Statenleden plezier aan het ambt. Een belangrijke factor daarvoor ligt in het bereiken van concrete resultaten. 66% van de Statenleden is hier positief over, terwijl ongeveer een derde het statenlidmaatschap van tijd tot tijd frustrerend vindt.

Op de vraag of de Statenleden hun werk als zinvol ervaren, antwoordt 79% bevestigend, 20% is wat minder positief en een enkeling vindt het werk geheel niet zinvol.

Kandidaten nieuwe statenperiode

Twee op de drie Statenleden zijn dan ook weer beschikbaar voor een nieuwe statenperiode. Het niet meer beschikbaar zijn of daaraan twijfelen hangt vaak samen met een overvolle agenda of het bereiken van het maximum van het aantal statenperiodes.

Meer dan de helft van de respondenten zou het lidmaatschap ook aan anderen aanbevelen. Anderen zijn wat meer terughoudend.

Of er voor de komende statenverkiezingen voldoende geschikte kandidaten beschikbaar zijn, is voor 59% van de respondenten geen bron van zorg. Anderen zijn daarvan minder of geheel niet overtuigd. Redenen zijn:

- de grote tijdsbesteding versus de lage vergoeding;
- de onbekendheid van de provincie in het algemeen en van het werk van de Statenleden in het bijzonder.

1. Ter inleiding

Ter voorbereiding op het overleg van decentrale politieke ambtsdragers met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, heeft het Interprovinciaal Overleg (IPO) besloten een belevingsonderzoek uit te voeren onder alle Statenleden in Nederland.

Aanleiding voor het onderzoek is de discussie die decentrale politieke ambtsdragers op dit moment voeren over imago en aanzien van de politieke ambtsdragers in relatie tot de waardering die onder meer zou blijken uit de arbeidsvoorwaarden. Wanneer de werkdruk te hoog is en de arbeidsvoorwaarden en andere voorzieningen niet in verhouding staan tot de werkzaamheden, zal de bereidheid en motivatie onder druk komen te staan om als Statenlid zich beschikbaar te stellen voor een nieuwe periode. Ook bemoeilijkt dit het vinden van voldoende gekwalificeerde kandidaten. De democratische legitimering is daarmee in het geding.

Doel van het onderzoek is duidelijkheid te krijgen over de werksituatie van Statenleden en hun beleving. De volgende thema's komen aan de orde:

- tijdsbesteding
- ervaren werkdruk
- arbeidsvoorwaarden
- beleving van het ambt

Eerder is een soortgelijk onderzoek uitgevoerd in 2004.

De kernelementen van de ambtsbeleving van Statenleden

De beleving van het ambt kent verschillende onderdelen, die in samenhang bepalen of er voldoende goede statenleden zijn en blijven in de toekomst. Grofweg gaat het dan om motivaties en verwachtingen, de dagelijkse praktijk, de resultaten van het werk en de beloning. In figuur 1 ziet u het verband tussen de verschillende elementen in de beleving van het ambt.

Figuur 1. Conceptueel kader

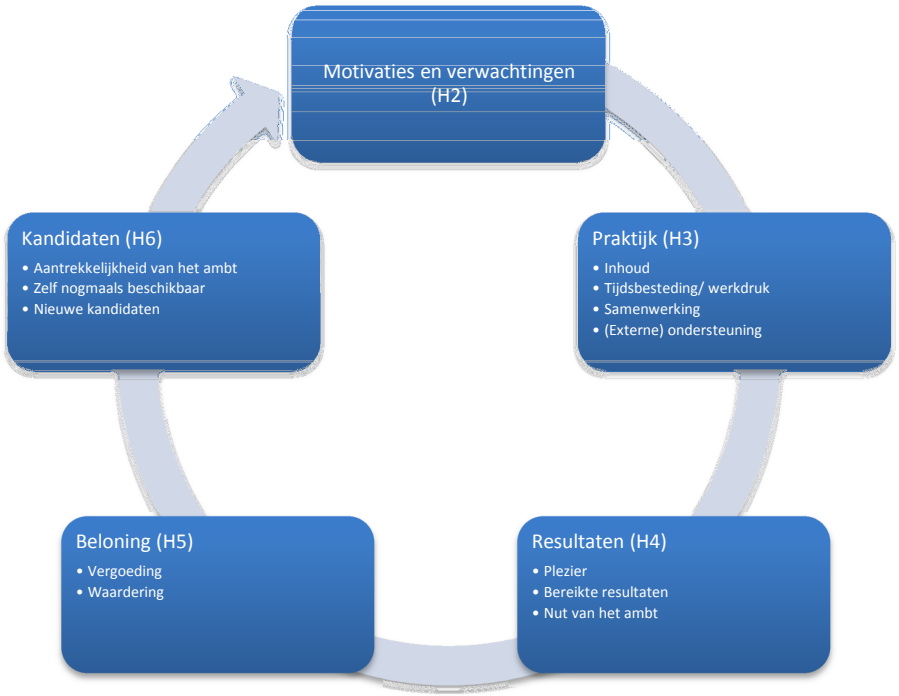

Online enquête uitgevoerd

Om inzicht in de verschillende kernelementen te verkrijgen hebben alle 566 Statenleden een uitnodiging ontvangen voor deelname aan een onderzoek. De vragenlijst die hierbij is gebruikt, is deels gebaseerd op het onderzoek dat in 2005 door SGBO is uitgevoerd, zodat op belangrijke punten vergelijking van de resultaten mogelijk is. De vragenlijst is afgestemd met het IPO en de klankbordgroep van de Statenleden.

De Statenleden ontvingen (direct van BMC of via hun statengriffier) een e-mail met een persoonlijke link naar de online vragenlijst. De invulperiode liep van 22 april tot en met 16 mei 2014. Van de Statenleden hebben er 207 (36%) de enquête uiteindelijk ingevuld. Voor een verdere beschrijving van de onderzoeksmethodiek en de respons verwijzen we naar bijlage 1.

2. Verwachtingen en motivaties

Allereerst gaan we in op de motivatie van Statenleden. Wat maakt dat men zich in het verleden beschikbaar heeft gesteld als kandidaat? Wat wilde men hiermee bereiken? En welke verwachtingen had men daarbij?

De reden om kandidaat te worden is divers. In figuur 2 ziet u de belangrijkste redenen terug. Maatschappelijke betrokkenheid is voor bijna alle Statenleden een onderdeel van hun motivatie. Daarnaast zijn voornamelijk het kunnen uitoefenen van invloed en interesse in politiek en bestuur belangrijke redenen om Statenlid te worden. In hoofdstuk 4 beschrijven we in hoeverre deze verwachtingen in de praktijk beantwoord worden.

Figuur 2. Welke motivatie of verwachting lag ten grondslag aan uw beschikbaarstelling voor het Statenlidmaatschap?

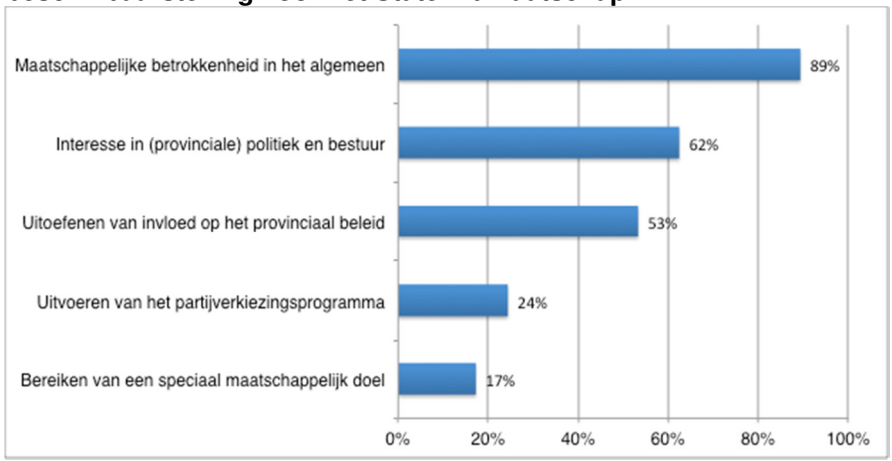

Statenleden hebben zich in de helft (49%) van de gevallen op eigen initiatief kandidaat gesteld. De andere helft is gevraagd.

3. Praktijk

In dit hoofdstuk bespreken we de mening van de Statenleden over inhoud van hun werk, de tijdsbesteding en werkdruk, de ondersteuning die men krijgt en de samenwerking.

De inhoud van het werk

Een belangrijk deel van de waardering van het werk dat Statenleden doen, bestaat uit de inhoud. In figuur 3 ziet u hoe men de aard van de vraagstukken waardeert.

Figuur 3. De mate waarin men de aard van de vraagstukken plezierig vindt.

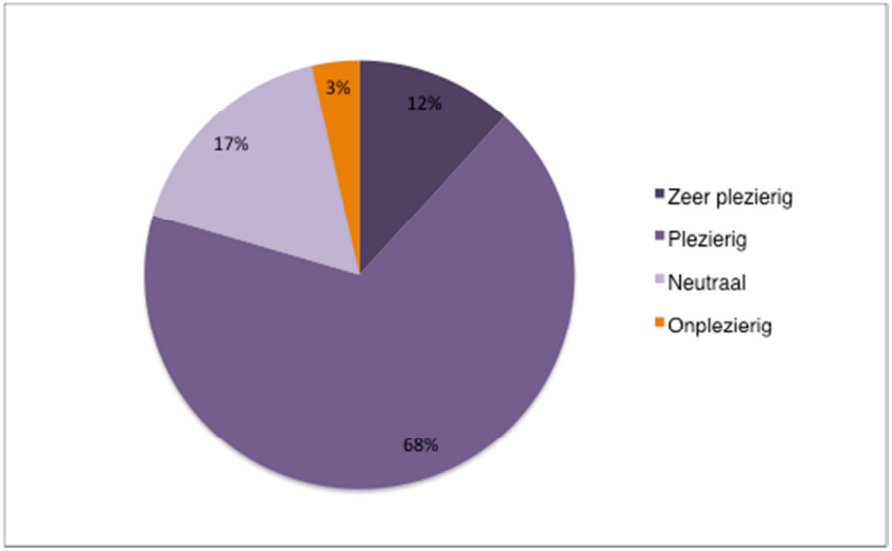

Een grote meerderheid (80%) ervaart deze als (zeer) plezierig. 17% is neutraal en een zeer kleine minderheid van 3% vindt de aard onplezierig.

Tijdsbesteding en werkdruk

Werkzaamheden

De gemiddelde tijd die de Statenleden besteden aan hun lidmaatschap is 20 uur per week (zie figuur 4). Ongeveer de helft hiervan betreft werkzaamheden die direct gerelateerd zijn aan bestuurszaken. De andere helft wordt besteed aan activiteiten voor de fractie (of partij), externe contacten en reistijd.

Figuur 4. Gemiddelde tijdsbesteding naar activiteit in uren

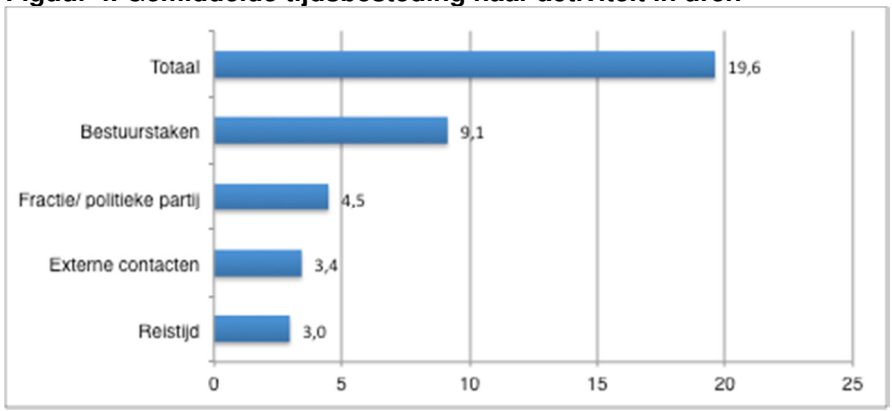

Het onderzoek van SGBO in 2004 meldde een vergelijkbare tijdsbesteding, namelijk 21 uur per week, hoewel toen het

aantal Statenleden groter was[1]. Daarvan werd eveneens iets minder dan de helft besteed aan bestuurlijke taken. De vergelijking van de andere taken is niet goed mogelijk, omdat er in 2004 niet specifiek gevraagd werd naar externe contacten.

Werk naast het statenlidmaatschap

Naast het statenlidmaatschap verricht 85% van de leden nog ander betaald werk. Gemiddeld is dat 32 uur per week, met uitschieters naar 60 uur. In 2004 had 80% van de Statenleden betaalde nevenwerkzaamheden en was dit gemiddeld 33 uur per week.

Bijna de helft van de Statenleden (48%) is na aanvaarding van het lidmaatschap minder gaan werken. Gemiddeld zijn zij 9,7 uur minder gaan werken. Dit is relevant als we verderop in het rapport kijken naar de beoordeling van de statenvergoeding, die bedoeld is als compensatie voor inkomstenderving.

Werkdruk

De bestede tijd aan de werkzaamheden is gemiddeld 20 uur, zo zagen we hiervoor. 62% van de Statenleden vindt de werkdruk die hierdoor ontstaat (te) hoog. In figuur 5 ziet u dit terug. Als oorzaak hiervoor noemt men het grote aantal dossiers, de onregelmatigheid (piekbelasting) en de hoeveelheid informatie die men moet lezen. Dit alles in combinatie met ander betaald werk of hun privéleven.

[1] Het aantal Statenleden bedroeg toen 764. Bij de verkiezing in 2007 is het aantal Statenleden verminderd tot het huidige aantal.

Figuur 5. Ervaren werkdruk

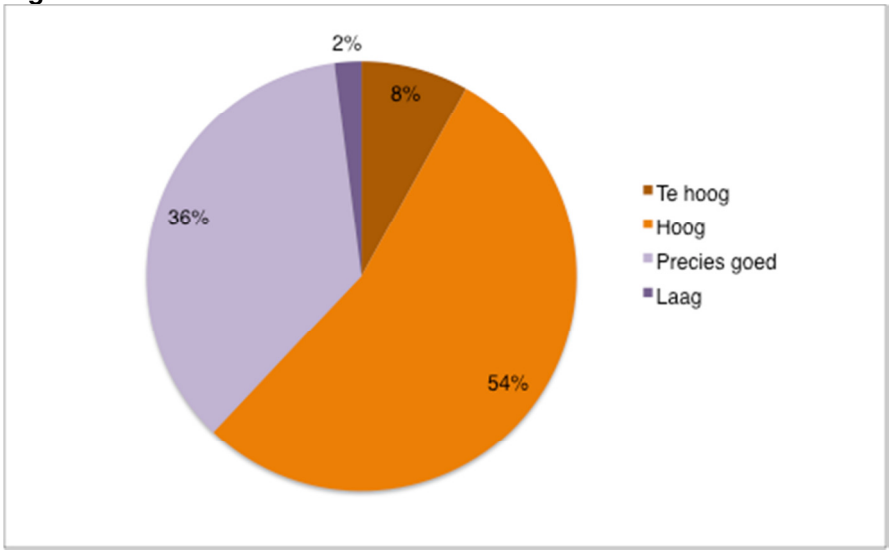

Dit is een daling ten opzichte van het onderzoek in 2004. Toen ervoer 84% de werkdruk als (te) hoog.

Ook is gevraagd hoe men de tijd ervaart die het ambt vraagt. In figuur 6 ziet u dat ruim een kwart het als plezierig ervaart, de helft neutraal is en een klein kwart het als onplezierig ervaart. Ten opzichte van de ervaren werkdruk zien we dus dat een groot deel van de Statenleden die de werkdruk hoog vindt (maar zeker niet alle), dat ook als onplezierig ervaart.

Figuur 6. Beleving van de tijd die het ambt vraagt.

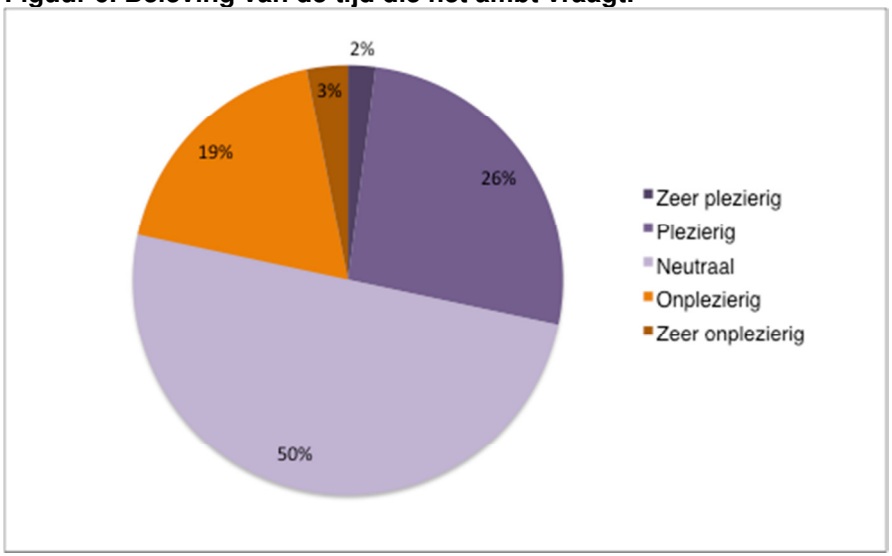

Ondersteuning

Een belangrijk element voor de tijdsbesteding en ervaren werkdruk is de ondersteuning die Statenleden vragen en krijgen van de griffie en van betaalde experts. Fracties krijgen vaak ook ondersteuning van vrijwilligers, steunfractieleden assistenten of tegenlezers. Op deze specifieke ondersteuning gaan we hier niet in. We beperken ons tot de griffie en betaalde externe experts.

Ondersteuning vanuit de griffie

Van de Statenleden maakt 89% gebruik van ondersteuning vanuit de griffie, waarvan een op de drie dat met regelmaat doet. Zie figuur 7 voor een weergave.

Figuur 7. Beroep op ondersteuning van de griffie (%)

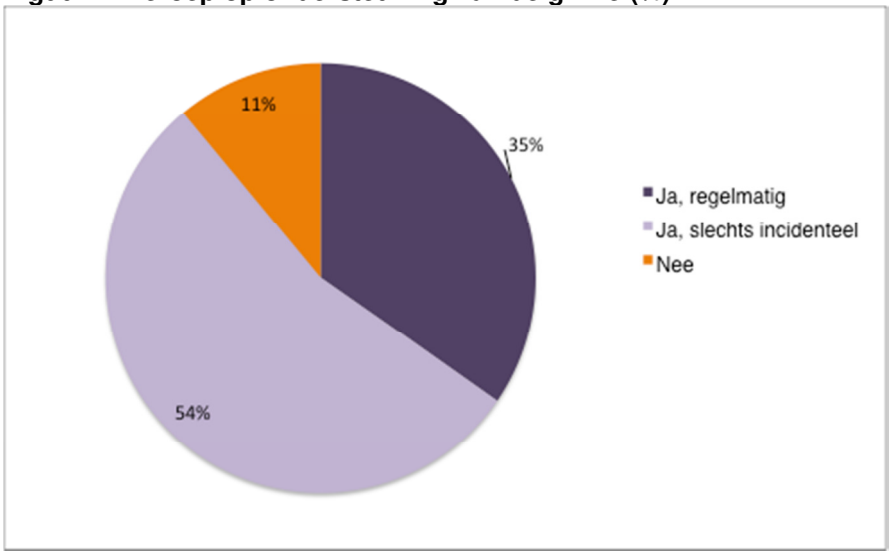

Ondersteuning (zie figuur 8) wordt met name gevraagd voor facilitaire en administratieve zaken als stukken, vergaderingen en de inzet van instrumenten. Men geeft voor deze ondersteuning een 7,6 als rapportcijfer. Wensen ter verbetering op dit vlak zijn genoemd door 13% van de respondenten. Deze zijn zeer divers. De meest genoemde betreffen de behoefte aan minder strikte en bureaucratische invulling van de taken, de processturing (tijdig aanleveren van

stukken en weigeren laat ingeleverde stukken van de gedeputeerden) en de ‘administratie’ (digitale dossieropbouw, agendaopbouw).

Daarnaast wordt advies en inhoudelijke ondersteuning gevraagd op het vlak van integriteit, de inzet van instrumenten, rechtspositionele zaken en (door een klein deel van de leden) persoonlijke zaken. Voor dit type van ondersteuning geeft men gemiddeld een 7,1 als rapportcijfer. Genoemde wensen ter verbetering betreffen met name meer proactiviteit (inspelen op de ontwikkelingen) en het strategisch-inhoudelijk adviseren van Statenleden, zoals over de stukken die zij inleveren.

Figuur 8. Type ondersteuning waarvoor beroep wordt gedaan op de griffie

Externe ondersteuning

Naast ondersteuning van de griffie, maakt de helft van de Statenleden gebruik van ondersteuning van externe experts, die betaald worden vanuit de fractievergoeding. De meesten doen dit incidenteel (zie figuur 9).

Figuur 9. Beroep op ondersteuning van externe experts (%)

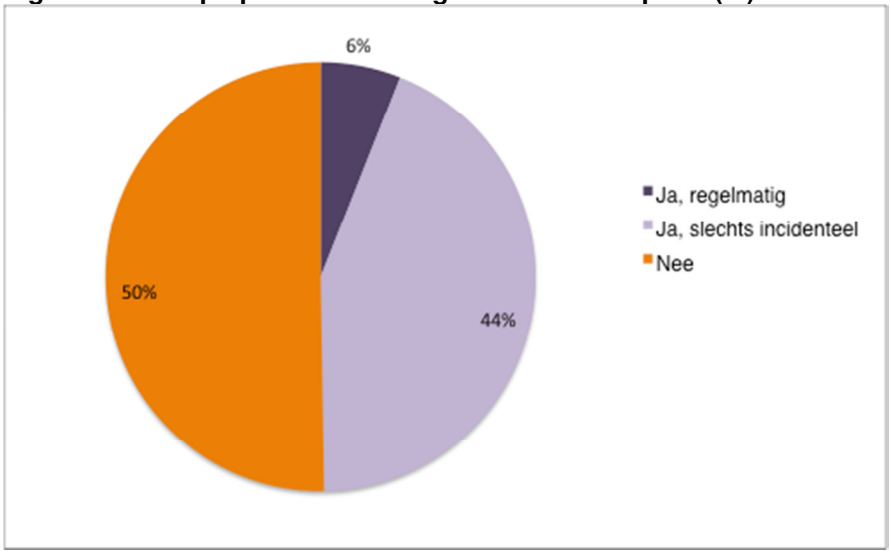

Samenwerking

Statenleden hebben in hun dagelijkse werkzaamheden te maken met veel verschillende partijen. De respondenten is gevraagd hoe men de samenwerking met deze partijen ervaart. In figuur 10 ziet u de antwoorden. De tevredenheid over de samenwerking binnen de eigen fractie is het grootst

(92% vindt het (zeer) plezierig), gevolgd door de samenwerking met de griffie (79%). Iets daarachter komt de samenwerking met de ambtelijke organisatie, Gedeputeerde Staten en de andere fracties (allen 66%).

Figuur 10. Mate waarin de samenwerking tussen/ met …. plezierig is.

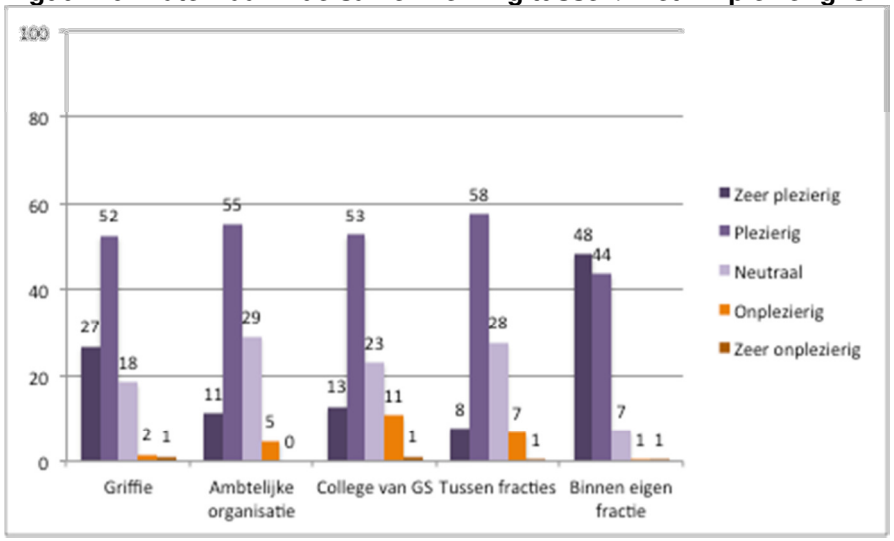

4. Resultaten

In dit hoofdstuk gaan we in op de resultaten van het werk dat men verricht, zowel in termen van plezier en zinvolheid als in termen van beloning en waardering door derden.

In het algemeen kunnen we in ieder geval stellen dat een meerderheid (60%) vindt dat de verwachtingen die men had tijdens aanvaarding van het ambt (zie ook hoofdstuk 2), uitgekomen zijn. 4% geeft aan dat dit niet het geval is.

Figuur 11. Is de verwachting die u had bij het aanvaarden van het ambt uitgekomen?

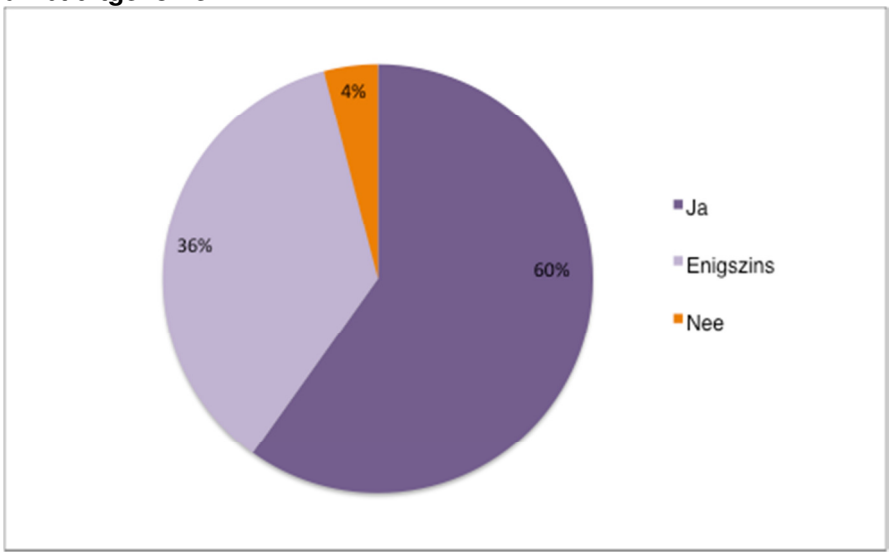

Het nut en plezier van het ambt

Figuur 12. Beleeft u plezier aan het statenlidmaatschap?

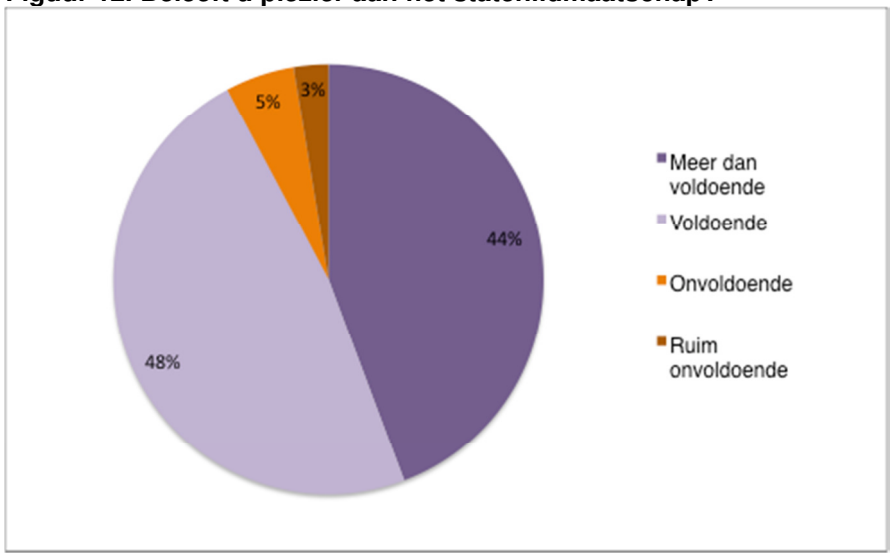

Ook geeft 75% van de respondenten aan het statenlidmaatschap een leerzame ervaring te vinden. Tegelijkertijd geeft 29% aan het Statenlidmaatschap (onder andere) van tijd tot tijd nogal frustrerend te vinden (cijfers staan niet in een figuur).

Bereikte resultaten

Een belangrijke motivatie voor Statenleden voor het werk dat zij doen, ligt in het bereiken van concrete resultaten; voor de maatschappij/burgers en voor hun partij. Aan de respondenten is gevraagd hoe ze de resultaten die zij

bereiken, ervaren. 66% is hier positief over, 22% neutraal en 12% negatief (zie figuur 13).

Figuur 13. Hoe beleeft u de resultaten die u bereikt?

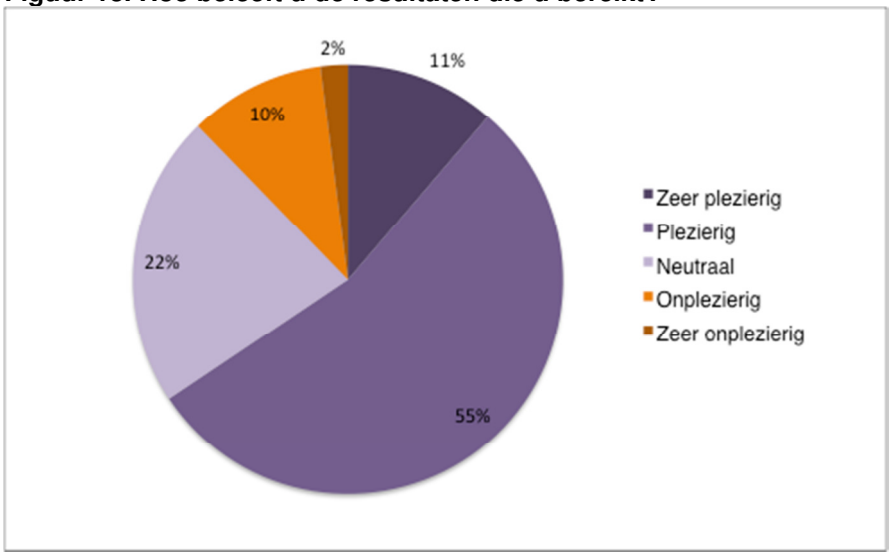

In aanvulling daarop geeft 46% van de respondenten aan veel voor de burgers in de provincie te bereiken (niet in figuur).

Het nut van het ambt

De cruciale vraag is dan of de Statenleden hun werk als zinvol bestempelen. Dit blijkt 79% volmondig positief te beantwoorden (zie figuur 14). 20% is daar wat minder positief over en een enkeling vindt het werk geheel niet zinvol.

Figuur 14. Vindt u het ambt zinvol?

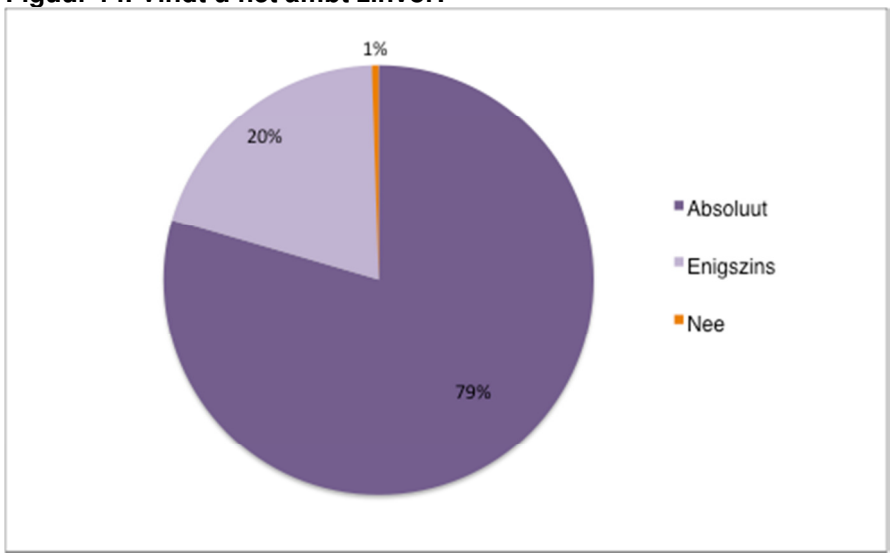

5. Beloning

Een belangrijk onderdeel van de ervaring van de Statenleden (en de aantrekkelijkheid van het ambt), betreft de beloning. Deze kent (in ieder geval) een materiële kant (vergoedingen) en een immateriële kant (waardering door anderen). De mening van de Statenleden over deze twee typen beloning vindt u in dit hoofdstuk.

Vergoedingen

Aan de Statenleden is gevraagd hoe men aankijkt tegen de vergoedingen die men krijgt voor het werk dat men doet. De vergoeding bestaat enerzijds uit de statenvergoeding (die als compensatie dient voor andere inkomsten die men derft als gevolg van hun lidmaatschap) en een onkostenvergoeding.

De statenvergoeding wordt gewaardeerd met een 4,7 (op een schaal van 1 tot 10). De meesten (maar niet allen) zijn niet te spreken over de vergoeding. Vaak geeft men expliciet aan dat men het werk niet doet om het geld, maar dat de verhouding tussen de hoeveelheid werk/tijd en de vergoeding zeer scheef is. Sommige leden kunnen hun reguliere baan niet in uren minderen (om meer tijd aan het statenlidmaatschap te kunnen besteden), omdat ze dan te ver in inkomen achteruit zouden gaan. De extra toelage voor de fractievoorzitters wordt ook als onvoldoende dekkend gezien.

Deze uitkomst wijkt nauwelijks af van de waardering voor de vergoeding in 2004. Toen werd een 4,5 toegekend.

Figuur 15. Gemiddelde rapportcijfer voor de beloning

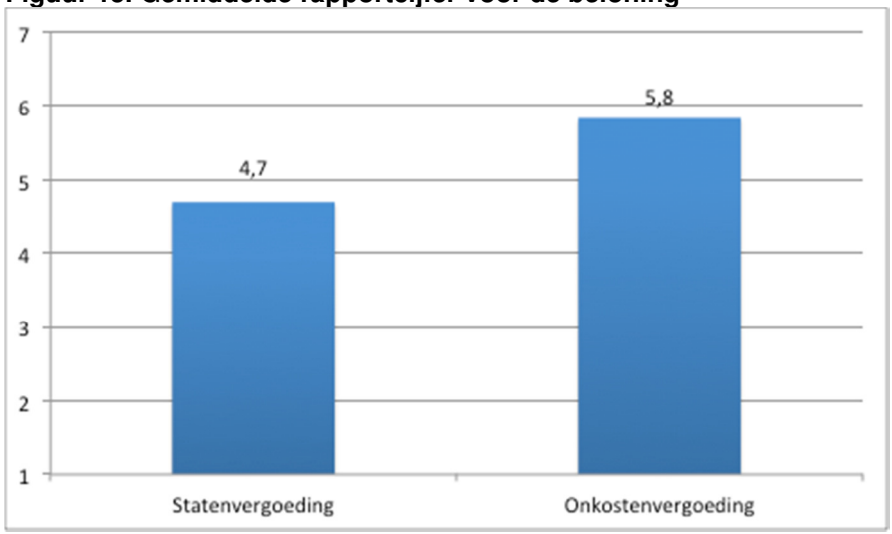

De onkostenvergoeding krijgt een zeer krappe voldoende (5,8 op een schaal van 1 tot 10). Men vindt de vergoeding voor zaken als telefoon, internet of buitenprovinciaal vervoer (in geval van grensoverschrijdende zaken) vaak onvoldoende.

Naast de financiële vergoedingen worden vaak secundaire arbeidsvoorwaarden gemist als pensioenopbouw, opbouw van een werkloosheids-/arbeidsongeschiktheidsverzekering en zaken als een fietsenplan, sportfaciliteiten, kranten en tijdschriften genoemd.

Waardering

De immateriële beloning in termen van waardering voor het werk dat men doet, wordt wisselend ervaren. De waardering door de eigen politiek partij is redelijk tot goed te noemen (meer dan de helft geeft aan absoluut waardering voor het werk te krijgen). Zie figuur 16 voor een weergave.

De waardering van de bevolking acht men lager. Een enkeling ervaart dit absoluut, 55% ervaart die in enige mate.

De waardering van de regering wordt het minst ervaren. Een enkeling ervaart dit absoluut, 37% enigszins en maar liefst 51% in het geheel niet.

Figuur 16. Ervaren waardering door politiek partij, bevolking en regering

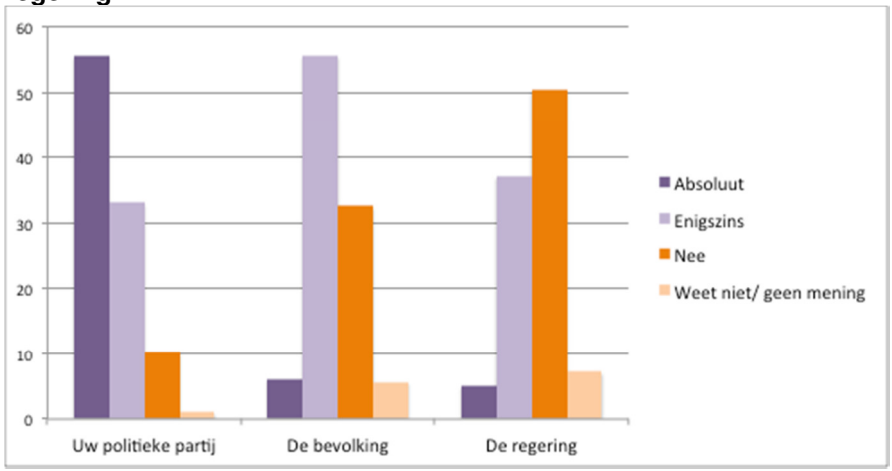

6. Beschikbare kandidaten

Goede kandidaten voor de Provinciale Staten kunnen voortkomen uit de huidige kandidaten of van buitenaf. We gaan daarom in op de mate waarin men zich weer beschikbaar wil stellen en de mate waarin men van mening is dat er goede andere kandidaten te vinden zullen zijn.

Eigen beschikbaarheid

Van de respondenten geven twee op de drie aan weer beschikbaar te zijn voor het statenlidmaatschap (zie figuur 17). Voor 13% hangt het af van bepaalde omstandigheden en 18% geeft aan niet meer beschikbaar te zijn. Het niet meer beschikbaar zijn of daarover twijfelen hangt vaak samen met overvolle agenda's (werk, privé en andere maatschappelijke functies zoals raadslidmaatschap). Ook geeft een aantal aan dat ze zich niet meer beschikbaar mogen stellen vanwege het maximum aantal periodes dat men lid is geweest. De in vele ogen lage vergoedingen lijken geen rol te spelen bij de beschikbaarstelling van de respondenten.

Figuur 17. Bent u na deze statenperiode weer beschikbaar voor het lidmaatschap?

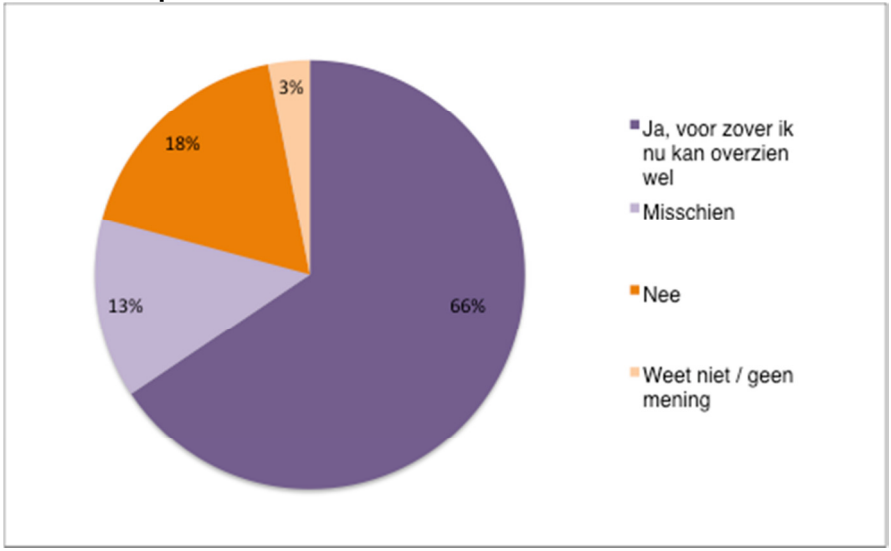

Beschikbaarheid van andere kandidaten

Of er in het algemeen voldoende geschikte kandidaten beschikbaar zullen zijn voor de komende statenperiode, is voor 59% van de respondenten geen bron van zorg. Velen geven aan dat het voor hun partij nooit een punt van zorg is geweest en nu ook niet. Anderen geven aan dat de grote verliezen van sommige partijen tijdens de gemeenteraadsverkiezingen voor veel nieuwe goede aanwas zal zorgen.

38% is er minder of geheel niet van overtuigd dat er voldoende geschikte kandidaten zullen zijn. De redenen die hiervoor aangedragen worden betreffen met name:

- de grote tijdsbesteding versus de lage beloning/waardering;
- de onbekendheid van de provincie in het algemeen en het werk van Statenleden in het bijzonder;
- lage kwaliteit door (ook weer) de grote verliezen bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen die zorgen voor 'baantjesjagers'.

Figuur 18. Verwacht u dat zich voldoende geschikte kandidaten beschikbaar zullen stellen voor de komende statenperiode?

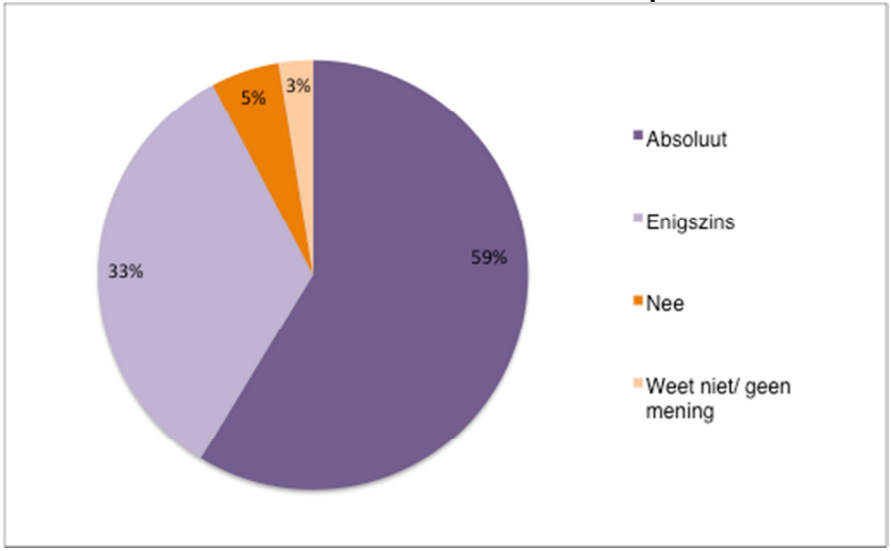

Aantrekkelijkheid van het ambt

De vorige paragraaf gaf al aan dat het ambt qua imago (onbekendheid, abstractheid) en beloning versus investering niet voor iedereen even aantrekkelijk is. Voor voldoende beschikbaarheid van goede kandidaten is het van belang dat Statenleden hen kunnen overtuigen zich beschikbaar te stellen. Statenleden zijn immers de beste ambassadeurs voor het ambt. Aan de Statenleden is daarom ook gevraagd of men het lidmaatschap zou aanraden aan anderen.

58% van de respondenten zou het lidmaatschap adviseren aan anderen. Zij vinden de meerwaarde (bereikte resultaten, beloning en waardering) blijkbaar opwegen tegen de investering (tijd, inkomstenderving). 39% is daar minder van overtuigd en daarom meer terughoudend in haar advies aan anderen over beschikbaarstelling. 2% van de respondenten zou het überhaupt niet aanraden.

Figuur 19. Zou u anderen aanraden zich beschikbaar te stellen voor de komende statenperiode?

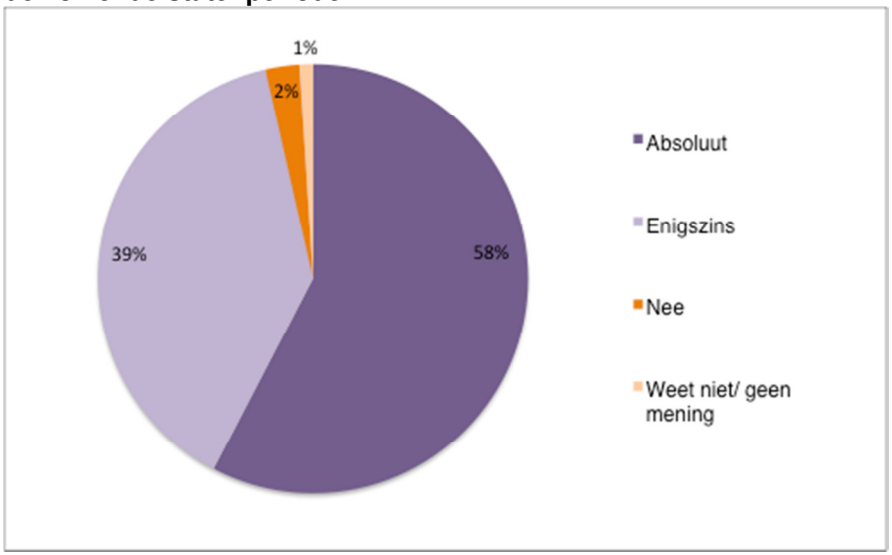

7. Conclusies

Het belevingsonderzoek onder de huidige Statenleden in Nederland is gehouden in verband met de discussie die decentrale politieke ambtsdragers op dit moment voeren over imago en aanzien in relatie tot de waardering die onder meer zou blijken uit de arbeidsvoorwaarden.

Van de Statenleden hebben er 207 (36%) aan het onderzoek deelgenomen. Zij vormen een goede afspiegeling van alle Statenleden.

Statenleden blijken maatschappelijk betrokken te zijn en vinden hun motivatie voor het ambt in het kunnen uitoefenen van invloed en interesse in politiek en bestuur.

De meerderheid ervaart de aard van de vraagstukken als (zeer) plezierig, maar 62% van de Statenleden vindt de werkdruk (te) hoog.

De tijd die de Statenleden aan het ambt besteden is gemiddeld 20 uur per week, wat door de jaren heen niet is veranderd. Daarnaast verrichten de meeste Statenleden betaald werk. Bij de aanvaarding van het statenlidmaatschap zijn zij gemiddeld 9,7 uur per week minder gaan werken. Daar staat de statenvergoeding als inkomstenderving tegenover. Daarover zijn de Statenleden niet te spreken; dit wordt gewaardeerd met een cijfer 4,7. In 2004 was dat het cijfer 4,5. De onkostenvergoeding krijgt een krappe voldoende (5,8).

Ondanks de werkdruk en de matige vergoeding beleeft 92% van de Statenleden plezier aan het ambt en 79% vindt het werk zinvol.

Twee van de drie Statenleden zijn dan ook weer beschikbaar voor het ambt. Of er voor de komende statenverkiezingen voldoende geschikte kandidaten beschikbaar zijn, is voor 59% van de respondenten geen bron van zorg. Anderen zijn daarvan minder of geheel niet overtuigd. Redenen zijn:

- de grote tijdsbesteding versus de lage vergoeding;
- de onbekendheid van de provincie in het algemeen en van het werk van de Statenleden in het bijzonder.

Bijlage 1. Onderzoeksverantwoording en kenmerken van de respondenten

Methode van onderzoek

Voor dit onderzoek is een online enquête uitgezet onder alle leden van de Provinciale Staten.

Het aantal Statenleden is afhankelijk van het inwonertal van een provincie en varieert van 39 (Flevoland en Zeeland) tot 55 (Gelderland, Noord-Holland, Zuid-Holland en Noord-Brabant). In totaal bedraagt het aantal Statenleden 566.

Sommige griffiers stelden het op prijs om zelf de uitnodiging voor de enquête te sturen naar hun Statenleden. In alle andere gevallen heeft BMC de uitnodiging direct verstuurd onder de Statenleden. Halverwege de looptijd is een bedank- en herinneringsmail aan de Statenleden gestuurd.

De doorlooptijd voor het onderzoek was kort (twee en maximaal drie weken, afhankelijk van het moment van versturen door de griffiers) en overspande tevens een vakantieweek. Mede hierdoor is de respons met 36% enigszins laag te noemen. De betrouwbaarheid van de resultaten is daarmee in ieder geval minimaal 90%. Dit betekent dat we met 95% zekerheid kunnen stellen dat de percentages in werkelijkheid op zijn hoogst 10% afwijken van de hier getoonde resultaten.

Vanwege deze respons is het niet mogelijk een representatieve uitkomst per provincie te geven.

Kenmerken en representativiteit van de respondenten

Onder de respondenten zijn alle provincies vertegenwoordigd. Aan de enquête is deelgenomen door voldoende leden met andere functies binnen Provinciale Staten, zoals voorzitter van een commissie of werkgroep (55%).

De respondenten maken deel uit van de coalitie (57%) of van de oppositie (43%).

Dit overziend, vormen de respondenten een goede afspiegeling van alle Statenleden.

In onderstaand kaartje is de respons per provincie weergegeven.

Groningen
respons: 44 %
Friesland
respons: 21 %
Drenthe
respons: 27 %
Noord-Holland
respons: 44 %
Flevoland
respons: 44 %
Overijssel
respons: 40 %
Utrecht
respons: 34 %
Gelderland
respons: 42 %
Zuid-Holland
respons: 35 %
Noord-Brabant
respons: 36 %
Zeeland
respons: 46 %
Limburg
respons: 26 %